

Міністерство освіти і науки України
Відокремлений структурний підрозділ «Кілійський транспортний
фаховий коледж Державного університету інфраструктури та технологій»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова відбіркової комісії

 Тетяна КАРАДОБРІЙ

« 22 » 04 2024 р.

**ПРОГРАМА ПІДГОТОВКИ ДО СПІВБЕСІДИ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА МАТЕМАТИКИ ДЛЯ
ВСТУПНИКІВ НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ
(ПРОФІЛЬНОЇ) СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ
ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОГО СТУПЕНЯ
ФАХОВОГО МОЛОДШОГО БАКАЛАВРА**

освітньо-професійна програма:
Навігація і управління морськими суднами;
Управління судновими технічними системами і комплексами;

м.Кілія

Програма співбесіди з української мови та математики для абітурієнтів на основі повної загальної (профільної) середньої освіти Відокремленого структурного підрозділу «Кілійський транспортний фаховий коледж Державного університету інфраструктури та технологій» – Кілія, 2024.

Укладач:
голова предметної
екзаменаційної комісії

Ірина ГЕНЕРАЛОВА

ЗМІСТ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	4
ЦІЛІ НАВЧАЛЬНИХ ПРЕДМЕТІВ.....	5
ЗМІСТ ПРОГРАМИ СПІВБЕСІДИ	6
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ	14
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	18

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Згідно правил прийому на навчання до Відокремленого структурного підрозділу «Кілійський транспортний фаховий коледж Державного університету інфраструктури та технологій» для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра за кошти держаного бюджету вступники надають результати національного мультипредметного тесту або складають в Коледжі співбесіду з української мови та математики, яка проводиться в один день.

Співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання знань, умінь та навичок вступника з двох предметів (українська мова, математика).

Співбесіда з української мови та математики відбувається в усній формі.

Програму співбесіди для абітурієнтів розроблено з урахуванням чинних програм для учнів 5-9 та 10-11 класів та на основі Програми зовнішнього незалежного оцінювання з української мови, затвердженої Міністерством освіти і науки України (наказ №696 від 26.06.2018 р.) та математики затвердженої Міністерством освіти і науки України (наказ №1513 від 04.12.2019 р.)

Мета вступного випробування – перевірити рівень сформованості ключових компетенції вступника, його орфографічної та пунктуаційної грамотності, теоретичних знань, умінь та практичних навичок з рідної мови.

Оцінити результати навчання математики, здобуті на основі повної загальної середньої (профільної) освіти відповідним державним вимогам та ступінь підготовленості з математики, щоб здійснити конкурсний відбір для навчання в навчальному закладі.

У запропонованій програмі стисло наведено зміст розділів шкільної програми, де вказано основний понятійний апарат, яким повинен володіти абітурієнт. Цей перелік дасть можливість абітурієнту систематизувати свої знання та допоможе зорієнтуватися на які питання треба звернути увагу при підготовці до співбесіди з української мови та математики

Максимальна кількість набраних балів 200.

Мінімальна кількість набраних балів – 100.

Вступники, які отримали негативну оцінку «незадовільно» (менше 100 балів) до участі у конкурсному відборі на державне замовлення не допускаються.

Вступники, які не з'явилися на співбесіду з української мови, математики без поважних причин у зазначений за розкладом час, до участі у конкурсі не допускаються.

ЦІЛІ НАВЧАЛЬНИХ ПРЕДМЕТІВ

Абітурієнти, які проходять співбесіду повинні знати та вміти:

З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ:

- виховання свідомого прагнення до вивчення української мови, почуття національної свідомості, що значною мірою сприяє підвищенню мотивації вивчення української мови;

- формування комунікативної, мовної, мовленнєвої, предметної, прагматичної, соціокультурної компетентностей на основі свідомого опанування мовної й мовленнєвої теорії;

- корекція орфографічної й пунктуаційної грамотності;

- збагачення словникового запасу термінологічною лексикою та фразеологією.

- формування в молоді уміння й навички доцільного використання мовних засобів у різних життєвих ситуаціях із дотриманням українського мовленнєвого етикету;

- виховування шанобливого ставлення до української мови як державної;

- свідомого опановування знань про українську мову (її лексичний склад, граматичну будову, текстотворчі ресурси як основи для формування мовних та мовленнєвих умінь і навичок);

- вироблення потреби в постійному вдосконаленні рівня знань, культури мовлення.

З МАТЕМАТИКИ:

- впевнене володіння практичними математичними вміннями і навичками, передбаченими програмою, вміння застосовувати їх при розв'язанні задач і вправ;

- знання означень, математичних понять, термінів, формулювань правил, ознак, теорем, передбачених програмою, вміння їх доводити;

- вміння точно і стисло висловлювати математичну думку в усній і письмовій формі, використовувати відповідну символіку.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ СПІВБЕСІДИ

З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Фонетика, Графіка, Орфоепія, Орфографія.

Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування *у-в, і-й*. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні *е, и, о* в коренях слів. Сполучення *йо, во*. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *ни* у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Лексикологія. Фразеологія.

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Будова слова. Словотвір.

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

Морфологія. Іменник

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань *пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно* і под.

Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні) Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.

Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Займенник

Займенник, як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. правопис неозначених і заперечливих займенників.

Дієслово

Дієслово, як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінюванні, відмінюванні (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідмін. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на *-о*, *-е*, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс

прислівників і сполучень прислівникового типу.

Службові частини мови. Прикметник як службова частина мови

Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників а вживанням (одиночні, парні, повторюванні) та за будовою (прості, складні, складені). правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

Частка як службова частина мови. правопис часток.

Вигук. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

Синтаксис. Словосполучення

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).

Просте двоскладне речення.

Підмет і присудок, як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні.

Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Односкладні речення.

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.

Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення

Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення

Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставини (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

З МАТЕМАТИКИ

АЛГЕБРА ТА ПОЧАТКИ АНАЛІЗУ

Числа і вирази. Дійсні числа (натуральні, раціональні та ірраціональні), порівняння чисел та дії з ними: властивості дій з дійсними числами; правила порівняння дійсних чисел; ознаки подільності чисел на 2, 3, 5, 9, 10; правила знаходження найбільшого спільного дільника та найменшого спільного кратного чисел; правила округлення цілих чисел і десяткових дробів; означення кореня n -го степеня та арифметичного кореня n -го степеня; властивості коренів; означення степеня з натуральним, цілим та раціональними показниками, їх властивості; числові проміжки; модуль дійсного числа та його властивості.

Відношення та пропорції. Відсотки. Основні задачі на відсотки. Текстові задачі: відношення, пропорції; основна властивість, пропорції; означення відсотка; правила виконання відсоткових розрахунків.

Раціональні, ірраціональні, степеневі, показникові, логарифмічні, тригонометричні вирази та їх перетворення: означення тотожно рівних виразів, тотожного перетворення виразу, тотожності; означення одночлена та многочлена; правила додавання, віднімання й множення одночленів та многочленів; формули скороченого множення; розклад многочлена на множники; означення дробового раціонального виразу; правила виконання дій з добовими раціональними виразами; означення та властивості логарифма; основна логарифмічна тотожність; означення синуса, косинуса, тангенса числового аргументу; основні співвідношення між тригонометричними функціями одного аргументу; формули зведення; формули додавання та наслідки з них.

Рівняння, нерівності та їх системи.

Лінійні, квадратні, раціональні, ірраціональні, показникові, логарифмічні, тригонометричні рівняння і нерівності. Системи лінійних рівнянь і нерівностей. Системи рівнянь, з яких хоча б одне рівняння другого степеня. Розв'язування текстових задач за допомогою рівнянь та їх систем: рівняння з однією змінною, означення кореня (розв'язку) рівняння з однією змінною; нерівність з однією змінною, означення розв'язку нерівності з однією змінною; означення розв'язку системи рівнянь, основні методи розв'язування систем; методи розв'язування найпростіших раціональних, ірраціональних, показникових, логарифмічних, тригонометричних рівнянь та нескладних рівнянь, які зводяться до найпростіших; методи розв'язування найпростіших лінійних, квадратних,

раціональних, показникових, логарифмічних, нерівностей, які зводяться до найпростіших;

Функції. Числові послідовності: означення арифметичної та геометричної прогресій; формули n -го члена арифметичної та геометричної прогресій; формули суми n перших членів арифметичної та геометричної прогресій.

Функціональна залежність. Лінійні, квадратні, степеневі, показникові, логарифмічні та тригонометричні функції, їх основні властивості: означення функцій, області визначення, області значень функцій, графік функцій; способи задання функцій, основні властивості та графіки функцій, указаних у назві теми.

Похідна функції, її геометричний та фізичний зміст. таблиця похідних та правила диференціювання: означення похідної функції в точці; фізичний та геометричний зміст похідної; таблиця похідних функцій; правила знаходження похідної суми, добутку, частки двох функцій.

Дослідження функції за допомогою похідної. Побудова графіків функцій: достатня умова зростання (спадання) функцій на проміжку; екстремуми функцій; означення найбільшого й найменшого значень функції.

Первісна та визначений інтеграл. Застосування визначеного інтеграла для обчислення площ плоских фігур: означення первісної функції, визначеного інтеграла, криволінійної трапеції; таблиця первісних функцій; правила знаходження первісних

Елементи комбінаторики, початки теорії ймовірностей та елементи математичної статистики.

Перестановки, комбінації, розміщення (без повторень). Комбінаторні правила суми та добутку. Імовірність випадкової події. Вибіркові характеристики: означення перестановки, комбінації, розміщення (без повторень); комбінаторні правила суми та добутку; класичне означення ймовірності події; означення вибірових характеристик рядів даних (розмаху вибірки, моди, медіани, середнього значення); графічна таблиця, текстова та інші форми подання статистичних даних.

ГЕОМЕТРІЯ

Планіметрія. Елементарні геометричні фігури на площині та їх властивості: поняття точки та прямої, променя, відрізка, ламаної, кута; аксіоми планіметрії; суміжні та вертикальні кути, бісектриса кута; властивості суміжних та вертикальних кутів; паралельні та перпендикулярні

прямі; відстань між паралельними прямими; перпендикуляр і похила, серединний перпендикуляр, відстань від точки до прямої; ознаки паралельності прямих; теорема Фалеса, узагальнена теорема Фалеса.

Коло та круг: коло, круг та їх елементи; центральні, вписані кути та їх властивості; дотична до кола та її властивості.

Трикутники: види трикутників та їх основні властивості; ознаки рівності трикутників; медіана, бісектриса, висота трикутника та їх властивості; теорема про суму кутів трикутника; нерівність трикутника; середня лінія трикутника та її властивості; коло, описане навколо трикутника, і коло вписане в трикутник; теорема Піфагора; співвідношення між сторонами й кутами прямокутного трикутника; теорема синусів; теорема косинусів; подібні трикутники, ознаки подібності трикутників.

Чотирикутники: чотирикутник та його елементи; паралелограм, його властивості й ознаки; прямокутник, ромб, квадрат та їх властивості; трапеція, середня лінія трапеції та її властивості; вписані в коло та описані навколо кола чотирикутники; сума кутів чотирикутника.

Многокутники: многокутник та його елементи; периметр многокутника; правильний многокутник та його властивості; вписані в коло та описані навколо кола многокутники.

Геометричні величини та вимірювання їх: довжина відрізка, кола та його дуги; величина кута, вимірювання кутів; формули для обчислення площ трикутника, паралелограма, ромба, квадрата, трапеції, правильного многокутника, круги, сектора.

Координати та вектори на площині: прямокутна система координат на площині, координати точки; формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; рівняння прямої та кола; поняття вектора, нульового вектора, модуля вектора; колінеарні вектори. протилежні вектори, рівні вектори; координати вектора; додавання і віднімання векторів, множення вектора на число; кут між векторами; скалярний добуток векторів.

Геометричні переміщення: основні види та зміст геометричних переміщень на площині (рух, симетрія відносно точки та відносно прямої, поворот, паралельне переселення); рівність фігур.

Стереометрія.

Прямі та площини у просторі: аксіоми та теореми стереометрії; взаємне розміщення прямих у просторі, прямої та площини в просторі, площин у просторі; паралельність прямих, прямої та площини, площин;

паралельне проектування; перпендикулярність прямих, прямої та площини, двох площин; теорема про три перпендикуляри; відстань від точки до площини, між паралельними площинами; кут між прямими, прямою та площиною, площинами; двогранний кут, лінійний кут двогранного кута.

Многогранники, тіла обертання: многогранники та їх елементи, основні види многогранників: призма, паралелепіпед, піраміда, розгортка призми й піраміди; тіла обертання, основні види тіл і поверхонь обертання: циліндр, конус, куля, сфера; перерізи многогранників; перерізи циліндра й конуса: осьові перерізи, перерізи площинами, паралельними їх основам; переріз кулі площиною; формули для обчислення площ поверхонь та об'ємів призми та піраміди; формули для обчислення об'ємів циліндра, конуса, кулі; формули для обчислення площі сфери.

Координати та вектори у просторі: прямокутна система координат у просторі, координати точки; формула для обчислення відстані між двома точками та формула для обчислення координат середини відрізка; поняття вектор, модуль вектора, колінеарні вектори, рівні вектори, координати вектора; додавання, віднімання векторів, множення вектора на число; скалярний добуток векторів; кут між векторами; симетрія відносно початку координат та координатних площин.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ

Мінімальна кількість набраних балів 100.

Максимальна кількість набраних балів 200.

Вступники, які отримали негативну оцінку «незадовільно» (менше 100 балів) до участі у конкурсному відборі на державне замовлення не допускаються.

Співбесіда з української мови, математики проводиться в усній формі, в присутності предметної екзаменаційної комісії, затвердженої наказом директора коледжу, в кількості не менше двох осіб. Предметна екзаменаційна комісія оцінює уміння та навички вступників та заносить оцінки до відомості співбесіди. Мета цих завдань – виявити рівень володіння вступниками теоретичними відомостями з української мови, математики й відповідності практичним навичкам.

Критерії та норми оцінювання досягнень вступників при співбесіді з української мови

Метою співбесіди з української мови є перевірка відповідності знань (орфографічної та пунктуаційної грамотності), умінь і навичок вступників програмним вимогам, з'ясування їх мовленнєвої компетентності та оцінка ступеня підготовленості вступників для подальшого навчання у Коледжі.

Оцінювання співбесіди з української мови за такими критеріями:

- повнота і правильність відповіді, наведення прикладів;
- ступінь усвідомлення, розуміння вивченого;
- мовленнєве оформлення відповіді.

Зміст завдань з української мови охоплює програмний матеріал за курс загальноосвітньої середньої школи. Завдання складені на основі Програми з української мови, методичних рекомендацій з урахуванням досвіду практичної роботи викладачів.

Нормативи оцінювання співбесіди з української мови

Рівні навчальних досягнень абітурієнтів	Оцінювання за шкалою 100-200 балів	Нормативи оцінювання навчальних досягнень абітурієнтів
Початковий	100 – 119	Абітурієнт називає мовні одиниці, за допомогою екзаменатора відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді, зв'язно пояснює деякі правописні моменти
Середній	120 – 129	Абітурієнт за допомогою екзаменатора коротко характеризує названу одиницю, наводить приклади.

	130-139	Абітурієнт коротко описує названу одиницю, при нагадуванні наводить приклади.
	140 – 149	Абітурієнт самостійно виділяє й доречно характеризує мовні одиниці, хоч порушує послідовність й логічність аналізу, самостійно наводить приклади
Достатній	150 – 159	Абітурієнт може знаходити теоретичне пояснення до різних мовних одиниць, порівнювати їх і з допомогою екзаменатора робити висновки.
	160 – 169	Абітурієнт уміє пояснювати мовні явища, аналізувати, узагальнювати теоретичні знання з мови, систематизувати їх.
	170 – 179	Абітурієнт вільно володіє теоретичним матеріалом, пояснює зміни, які відбуваються в одиницях різних рівнів, умотивовує правопис.
Високий	180 – 186	Абітурієнт вільно і повно володіє теоретичним матеріалом, уміло використовує термінологію, вміє описати мовні факти, явища, ілюструє їх прикладами.
	187 – 193	Абітурієнт на високому рівні опанував теоретичний матеріал, самостійно, у межах програми співбесіди, оцінює мовні явища, факти, теорії, демонструє високий рівень культури усного та писемного мовлення
	194 – 200	Абітурієнт має системні знання, виявляє здібності до прийняття рішень, уміє аналізувати мовні явища, робить висновки й узагальнення, уміє аналізувати та застосовувати додаткову мовозначну інформацію, виявляє високі комунікативні уміння і навички

Критерії та нормативи оцінювання досягнень вступників при співбесіді з математики

Метою співбесіди з математики є перевірка відповідності знань, умінь і навичок вступників програмним вимогам та оцінка ступеня підготовленості вступників для подальшого навчання у Коледжі.

До навчальних досягнень абітурієнтів з математики, які підлягають оцінюванню, належать: теоретичні знання, що стосуються математичних понять, тверджень, теорем, властивостей, ознак, методів та ідей математики;

– знання, що стосуються способів діяльності, які можна подати у вигляді системи дій (правила, алгоритми);

– здатність безпосередньо здійснювати уже відомі способи діяльності відповідно до засвоєних правил, алгоритмів (наприклад, виконувати певне тотожне перетворення виразу, розв’язувати рівняння певного виду, виконувати геометричні побудови, досліджувати функцію на монотонність, розв’язувати текстові задачі розглянутих типів тощо);

– здатність застосовувати набуті знання і вміння для розв’язання навчальних і практичних задач.

Оцінювання якості математичної підготовки абітурієнтів з математики здійснюється в двох аспектах: рівень оволодіння теоретичними знаннями та якість практичних умінь і навичок, здатність застосовувати вивчений матеріал під час розв’язування задач і вправ.

Нормативи оцінювання співбесіди з математики

Рівні навчальних досягнень абітурієнтів	Оцінювання за шкалою 100-200 балів	Нормативи оцінювання навчальних досягнень абітурієнтів
Початковий	100 – 119	Абітурієнт виконує однокрокові дії з числами, найпростішими математичними виразами; впізнає окремі математичні об’єкти і пояснює свій вибір, за допомогою екзаменатора виконує елементарні завдання
Середній	120 – 129	Абітурієнт відтворює означення математичних понять і формулювання тверджень; називає елементи математичних об’єктів; формулює деякі властивості математичних об’єктів; виконує за зразком завдання обов’язкового рівня
	130-139	Абітурієнт ілюструє означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій; розв’язує завдання обов’язкового рівня за відомими алгоритмами з частковим поясненням
	140 – 149	Абітурієнт ілюструє означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій власними прикладами; самостійно розв’язує завдання обов’язкового рівня з достатнім поясненням; записує математичний вираз, формулу за словесним формулюванням і навпаки

Достатній	150 – 159	Абітурієнт застосовує означення математичних понять та їх властивостей для розв'язання завдань у знайомих ситуаціях; знає залежності між елементами математичних об'єктів; самостійно виправляє вказані йому помилки; розв'язує завдання, передбачені програмою, без достатніх пояснень
	160 – 169	Абітурієнт володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; розв'язує завдання, передбачені програмою, з частковим поясненням; частково аргументує математичні міркування й розв'язування завдань
	170 – 179	Абітурієнт: вільно володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; самостійно виконує завдання в знайомих ситуаціях з достатнім поясненням; виправляє допущені помилки; повністю аргументує обґрунтування математичних тверджень; розв'язує завдання з достатнім поясненням
Високий	180 – 186	Знання, вміння й навички абітурієнта повністю відповідають вимогам програми, зокрема: абітурієнт усвідомлює нові для нього математичні факти, ідеї, вміє доводити передбачені програмою математичні твердження з достатнім обґрунтуванням; розв'язує завдання з повним поясненням і обґрунтуванням
	187 – 193	Абітурієнт вільно і правильно висловлює відповідні математичні міркування, переконливо аргументує їх; самостійно знаходить джерела інформації та працює з ними; використовує набуті знання і вміння в незнайомих для нього ситуаціях; знає, передбачені програмою, основні методи розв'язання завдання і вміє їх застосовувати з необхідним обґрунтуванням
	194 – 200	Абітурієнт виявляє варіативність мислення і раціональність у виборі способу розв'язання математичної проблеми; вміє узагальнювати й систематизувати набуті знання; здатний до розв'язування нестандартних задач і вправ

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

З МАТЕМАТИКИ

1. Бевз Г.П. Алгебра: Підручник для 8 кл. загальноосвіт. навч. закладів. / Г. П. Бевз, В. Г. Бевз. — К. : Видавничий дім «Освіта», 2018. — 288 с.
2. Бевз Г.П. Алгебра: Підручник для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. / Г. П. Бевз, В. Г. Бевз. — К. : Видавничий дім «Освіта», 2017. — 272 с.
3. Бевз Г.П. Геометрія: Підручник для 8 кл. загальноосвіт. навч. закладів. / Г. П. Бевз, В. Г. Бевз. — К. : Видавничий дім «Освіта», 2016. — 272 с.
4. Бурда М.І. Геометрія: Підручник для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів / М.І.Бурда, Н.А.Тарасенкова.-К.: УОВЦ «Оріон», 2017.-224 с.

З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

5. Авраменко О.М. Українська мова: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Генеза, 2017.
6. Глазова О.П. Українська мова: підручник для 8 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Фоліо, 2016.
7. Глазова О.П. Українська мова: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Ранок, 2017.
8. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підручник для 8 класу загальноосвітніх навчальних закладів. - К.: Генеза, 2016.

ПОСІБНИКИ

1. Авраменко О.М., Тищенко О. Українська мова. Правопис у таблицях, тестові завдання. - К: 2019.
2. Авраменко О.М. Було – стало: зміни в правописі. - К: 2019.
3. Віктор Заболотний. Українська мова і література. Типові тестові завдання. - К.: Літера ЛТД, 2019.
4. Словник фразеологізмів та сталих виразів сучасної української мови. 5–